

บทบาทของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรในการพัฒนา
ยุทธศาสตร์เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนจากแรงงานข้ามชาติ
และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน*

THE ROLE OF THE INTERNAL SECURITY OPERATIONS COMMAND
IN DEVELOPING STRATEGIES TO PROTECT CITIZENS' SAFETY FROM MIGRANT
WORKERS AND PROMOTE SUSTAINABLE DEVELOPMENT

จักรินทร์ วีรวรรณ, เยาวลักษณ์ ชาวบ้านโพธิ์

Jakarin Viravan, Yaowaluk Chaobanpho

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Suan Sunandha Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: s65563825047@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางสำคัญของแรงงานข้ามชาติในภูมิภาคอาเซียน โดยมีแรงงานจากเมียนมา ลาว และกัมพูชา มากกว่า 3 ล้านคน เข้ามาทำงานในภาคเกษตรกรรม การท่องเที่ยว และการก่อสร้าง ซึ่งส่งผลเชิงบวกต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบในด้านความปลอดภัยและความมั่นคงในชุมชนท้องถิ่น อัตราอาชญากรรมในพื้นที่ที่มีแรงงานข้ามชาติหนาแน่นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนายุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การศึกษานี้มุ่งวิเคราะห์บทบาทและความรับผิดชอบของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติผ่านกรอบแนวคิดทฤษฎีธรรมาภิบาล (Governance Theory) ทฤษฎีเครือข่าย (Network Theory) และทฤษฎีความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) ผลการศึกษาพบว่า กอ.รมน. มีบทบาทสำคัญในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ แต่ยังมีข้อจำกัดด้านโครงสร้างการบริหารที่รวมศูนย์และการขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย งานวิจัยนี้เสนอแนวทางในการพัฒนายุทธศาสตร์ 3 ด้าน ได้แก่ 1. การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมและระบบฐานข้อมูลกลาง 2. การส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนผ่านการสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อความมั่นคง และการคุ้มครองสิทธิ

มนุษยชนของแรงงานข้ามชาติ และ 3. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การใช้เทคโนโลยีระบุตัวตนด้วยข้อมูลชีวภาพ แอปพลิเคชันมือถือ และ Blockchain ในการติดตามและบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ ข้อเสนอแนะจากการศึกษานี้เน้นให้ กอ.รมน. ปรับบทบาทในการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG 8 และ SDG 16) โดยการสร้างสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงและการเคารพสิทธิมนุษยชนเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร; การคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชน; แรงงานข้ามชาติ; ยุทธศาสตร์ความมั่นคง; การพัฒนาที่ยั่งยืน

Abstract

Thailand has become a significant destination for migrant workers in the ASEAN region, with over three million workers from Myanmar, Laos, and Cambodia employed in key sectors such as agriculture, tourism, and construction. While this influx of migrant labor has positively contributed to economic growth, it has also raised concerns over public safety and social stability, particularly in areas with high concentrations of migrant workers where crime rates have significantly increased. This study examines the role and responsibilities of the Internal Security Operations Command (ISOC) in managing migrant workers through the theoretical frameworks of Governance Theory, Network Theory, and Human Security. The findings reveal that ISOC plays a pivotal role in coordinating with relevant agencies to manage migrant labor issues; however, challenges remain due to centralized administrative structures and ineffective law enforcement. This paper proposes three strategic approaches to enhance ISOC's effectiveness: 1. Integration of Inter-Agency Collaboration through the establishment of joint committees and the creation of a centralized database for information sharing; 2. Promotion of Public Awareness and Understanding through the development of community security networks and the protection of migrant workers' human rights; and 3. Development of Information Technology Systems through the use of biometric identification, mobile applications for monitoring and reporting, and blockchain technology for secure and transparent data management. The study suggests that ISOC should adapt its role in managing migrant labor to align with the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs), particularly SDG 8 (Decent Work and Economic Growth) and SDG 16 (Peace, Justice, and Strong Institutions).

Achieving a balance between internal security and human rights protection is essential for ensuring sustainable social stability and economic development in Thailand.

Keywords: Safety, Migrant Workers, Law, Security Strategy, Sustainable Development

บทนำ

ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางสำคัญของแรงงานข้ามชาติในภูมิภาคอาเซียน โดยมีแรงงานจากเมียนมา ลาว และกัมพูชา เข้ามาทำงานในภาคส่วนต่าง ๆ เช่น การเกษตร การท่องเที่ยว และการก่อสร้าง มากกว่า 3 ล้านคน (Poonkasem et al., 2022) การเคลื่อนย้ายของแรงงานนี้เกิดจากความต้องการแรงงานในระบบเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็ว ควบคู่กับนโยบายการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจในกรอบ ASEAN Economic Community (AEC) ซึ่งส่งเสริมการรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค อย่างไรก็ตาม การเพิ่มขึ้นของจำนวนแรงงานข้ามชาติได้นำมาซึ่งผลกระทบทั้งในเชิงบวก เช่น การสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจ และเชิงลบ โดยเฉพาะประเด็นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ทวีความรุนแรงขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ตัวอย่างเช่น อัตราอาชญากรรมในพื้นที่ที่มีแรงงานข้ามชาติหนาแน่นเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (Khamprasit & Poonkasem, 2021) ดังนั้น การแสวงหาแนวทางที่ยั่งยืนเพื่อจัดการปัญหานี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น และกลายเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาอย่างเร่งด่วน

ในบริบทของความมั่นคงภายในประเทศ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ถือเป็นหน่วยงานหลักที่มีบทบาทสำคัญในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยภายในประเทศ โดยก่อตั้งขึ้นภายใต้ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 กอ.รมน. มีหน้าที่หลักในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ รวมถึงการป้องกันและจัดการภัยคุกคามที่มีผลต่อสังคมและความสงบเรียบร้อยในประเทศ อำนาจหน้าที่ของ กอ.รมน. ครอบคลุมถึงการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงแรงงาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ในการควบคุมและบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ เพื่อป้องกันปัญหา การลักลอบเข้าประเทศโดยผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ และปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติ นอกจากนี้ กอ.รมน. ยังมีหน้าที่ในการจัดทำฐานข้อมูลด้านความมั่นคง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามและบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติอย่างมีประสิทธิภาพ (Jitpiromsri, 2020)

อย่างไรก็ตาม แม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายหลายฉบับ เช่น พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 เพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายของแรงงานข้ามชาติ แต่การบังคับใช้ที่ไม่เข้มงวดทำให้เกิดช่องว่างด้านความปลอดภัย ซึ่งเป็นภัยต่อสังคม งานวิจัยของ Chaityuth & Khamprasit (2020)

ระบุว่า ปัญหาหลักเกิดจากการขาดการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานและการขาดความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับสถานะของแรงงานข้ามชาติ ในทำนองเดียวกัน Khamprasit & Poonkasem (2021) พบว่า การเพิ่มขึ้นของแรงงานข้ามชาติสัมพันธ์กับอัตราอาชญากรรมและความไม่สงบในชุมชนท้องถิ่น นอกจากนี้ Smith et al. (2022) ยังชี้ให้เห็นว่า การขาดนโยบายที่บูรณาการส่งผลให้ผลกระทบเชิงลบจากแรงงานข้ามชาติรุนแรงขึ้น

จากความจำเป็นในการจัดการปัญหาความปลอดภัยที่เกิดจากแรงงานข้ามชาติที่กล่าวถึงข้างต้น ประเด็นนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในมิติของความมั่นคงของชาติและการพัฒนาที่ยั่งยืน คำถามวิจัยที่เกิดขึ้น คือ “ยุทธศาสตร์ใดที่สามารถพัฒนาเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนจากผลกระทบของแรงงานข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงบทบาทของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในบริบทนี้คืออะไร” บทความวิชาการนี้คาดหวังว่าจะนำเสนอแนวทางแก้ไขที่เป็นรูปธรรม เช่น การปรับปรุงกฎหมายให้มีความเข้มงวดมากขึ้น การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐโดย กอ.รมน. กับชุมชนท้องถิ่น และการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนไทยกับแรงงานข้ามชาติ เพื่อสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเฉพาะ SDG 16 (สันติภาพ ความยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง) และ SDG 8 (การจ้างงานที่มีคุณภาพและการเติบโตทางเศรษฐกิจ) งานวิจัยของ Brown (2022) เสนอว่า การแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยแนวทางเชิงระบบจะช่วยสร้างผลลัพธ์ที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น บทความวิชาการนี้จึงมีส่วนช่วยในการพัฒนานโยบายที่ส่งเสริมทั้งความมั่นคงและการพัฒนาที่ยั่งยืนของสังคมไทย

บทความวิชาการนี้มุ่งหวังที่จะเสนอสถานการณ์แรงงานข้ามชาติในประเทศไทย บทบาทและความรับผิดชอบของ กอ.รมน. และกรอบแนวคิดทฤษฎีในการวิเคราะห์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักวิชาการ ผู้กำหนดนโยบาย และผู้ปฏิบัติงานในการสร้างความเข้าใจระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน รวมถึงลดปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติให้อยู่ในระดับที่ควบคุมได้ งานวิจัยของ Garcia et al. (2023) ระบุว่า การวิจัยที่เชื่อมโยงนโยบายกับ SDGs สามารถช่วยลดช่องว่างระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ นอกจากนี้ องค์ความรู้จากบทความนี้จะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในสังคมไทย โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการนโยบายและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

สถานการณ์แรงงานข้ามชาติในประเทศไทย

การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติเข้าสู่ประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา โดยปัจจัยหลักมาจากความแตกต่างทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัว ผลการศึกษาของ Santipaporn (2021) ได้ศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณพบว่า มีแรงงานข้ามชาติจากประเทศเพื่อน

บ้านเข้ามาในไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปีในช่วงปี ค.ศ. 2015-2020 โดยส่วนใหญ่ทำงานในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการผลิต และภาคบริการ และ Supang et al. (2019) พบว่าแรงงานข้ามชาติมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย โดยประมาณการว่าแรงงานเหล่านี้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ GDP ของไทยประมาณร้อยละ 6.6 อย่างไรก็ตาม Wisuthipongsak (2021) ชี้ให้เห็นว่า การเพิ่มขึ้นของแรงงานข้ามชาตินำมาซึ่งความท้าทายด้านความมั่นคง โดยเฉพาะในพื้นที่ชายแดนและเขตอุตสาหกรรม ซึ่งมีความเสี่ยงด้านอาชญากรรมและปัญหาสังคมที่เกี่ยวข้อง

บทบาทและความรับผิดชอบของ กอ.รมน.

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) เป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจในการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 Jitpiromsri (2020) อธิบายว่า กอ.รมน. มีหน้าที่ในการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง รวมถึงปัญหาแรงงานข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของสังคม

ในขณะที่ Chalermpananupap (2023) วิเคราะห์ว่า การบูรณาการการทำงานระหว่าง กอ.รมน. กับหน่วยงานอื่น ๆ ยังมีข้อจำกัดในทางปฏิบัติ เนื่องจากความซ้ำซ้อนของอำนาจหน้าที่ และการขาดกลไกประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดทฤษฎีในการวิเคราะห์

การศึกษานี้ใช้แนวคิดทางทฤษฎีหลายประการเป็นกรอบวิเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทฤษฎีธรรมาภิบาล (Governance Theory) ซึ่งเน้นการบริหารจัดการที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ (Rhodes, 1996) มีความสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นระหว่างภาครัฐและประชาชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการความมั่นคง โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติ (Bevir, 2020) ทฤษฎีเครือข่าย (Network Theory) ที่อธิบายถึงความสำคัญของการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Granovetter, 1973) ซึ่งการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคมสามารถช่วยในการออกแบบนโยบายที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย (Wasserman & Faust, 2022) และแนวคิดความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) ที่เน้นการคุ้มครองสิทธิของทุกภาคส่วนในสังคม (United Nations, 1994)

สภาพปัญหาในการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ

ปัญหาสำคัญในการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติคือแรงงานข้ามชาติส่วนใหญ่ขาดความรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนเอง และประชาชนในพื้นที่ก็มีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของแรงงานข้ามชาติ ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งทางสังคมและการเพิ่มขึ้นของปัญหาอาชญากรรมในบางพื้นที่ (Smith et al., 2022) การสื่อสารระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้การบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการศึกษาของ Narula (2023) ได้ศึกษาพบว่า แรงงานข้ามชาติในประเทศไทยเผชิญกับอุปสรรคในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของตนเอง โดยร้อยละ 67 ของแรงงานที่สำรวจไม่ทราบถึงสิทธิพื้นฐานตามกฎหมายไทย ขณะที่การศึกษาของ Tangsupvattana (2022) พบว่า ประชาชนไทยส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงลบต่อแรงงานข้ามชาติ โดยร้อยละ 58 เชื่อว่าแรงงานเหล่านี้เป็นสาเหตุของปัญหาอาชญากรรมและความไม่มั่นคง แม้ว่าข้อมูลทางสถิติจะไม่สนับสนุนความเชื่อดังกล่าว นอกจากนี้ Paireepairit (2021) ได้เสนอผลการวิเคราะห์ว่า การขาดการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กอ.รมน. สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และกระทรวงแรงงาน ทำให้การติดตามและควบคุมแรงงานข้ามชาติเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ โดยระบบฐานข้อมูลที่แยกส่วนทำให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้กฎหมาย และการคุ้มครองสิทธิ

บทบาทของ กอ.รมน. ในปัจจุบัน

ปัจจุบัน กอ.รมน. มีบทบาทสำคัญในการประสานงานด้านความมั่นคงที่เกี่ยวข้องกับแรงงานข้ามชาติ แต่การดำเนินงานยังมีข้อจำกัดหลายประการ Thongyou (2022) พบว่า กอ.รมน. มีภารกิจที่ทับซ้อนกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและกรมการจัดหางาน ทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานและการบังคับใช้กฎหมาย ผลการศึกษาของ Chantavanich (2023) แสดงให้เห็นว่า โครงสร้างการบริหารของ กอ.รมน. ที่มีลักษณะรวมศูนย์ทำให้การตอบสนองต่อปัญหาในระดับพื้นที่เป็นไปอย่างล่าช้า โดยเฉพาะในพื้นที่ชายแดนที่มีการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างต่อเนื่อง การตัดสินใจที่ต้องผ่านหลายขั้นตอนส่งผลให้การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไม่ทันต่อสถานการณ์ ในขณะที่ผลการศึกษาของ Sakolraknaree (2021) พบว่า กอ.รมน. มีความพยายามในการปรับปรุงการดำเนินงานโดยการจัดตั้งศูนย์ประสานงานด้านแรงงานข้ามชาติในระดับจังหวัด และการพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ความคืบหน้ายังอยู่ในระยะเริ่มต้นและยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ

การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกระบวนการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติเป็นสิ่งที่สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของมาตรการความมั่นคงได้ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันเทคโนโลยีดังกล่าวยังไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในระดับที่เหมาะสม (Garcia et al., 2023) ระบบฐานข้อมูลกลางเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถติดตาม

สถานะและความเคลื่อนไหวของแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดปัญหาแรงงานผิดกฎหมาย และเพิ่มความมั่นคงให้กับสังคมโดยรวม ดังจะเห็นได้จากกรณีศึกษาจากประเทศสิงคโปร์ที่ใช้ระบบดิจิทัลในการบริหารจัดการแรงงานต่างชาติดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้แอปพลิเคชันมือถือและระบบการยืนยันตัวตนทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งช่วยลดปัญหาการลักลอบทำงานผิดกฎหมายและเพิ่มความโปร่งใสในกระบวนการบริหารจัดการ (Jittapankul, 2023) นอกจากนี้ Thammaboosadee (2022) ได้เสนอว่า การพัฒนาระบบฐานข้อมูลแรงงานข้ามชาติแบบบูรณาการควรเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญของ กอ.รมน. โดยระบบดังกล่าวควรเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบ real-time และสามารถติดตามสถานะของแรงงานข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาบทบาทของ กอ.รมน.

จากการศึกษาสภาพปัญหาข้างต้นมีเป้าหมายเพื่อเสนอแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพของ กอ.รมน. ในการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ โดยเน้นการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับสถานะของแรงงานข้ามชาติและการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

Yongpanichkul (2023) เสนอแนวทางการพัฒนาโครงสร้างการทำงานแบบบูรณาการระหว่าง กอ.รมน. กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ซึ่งมีตัวแทนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนในการทำงาน และ Rojsirivat (2021) แนะนำให้มีการพัฒนากลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยการสร้างฐานข้อมูลกลางที่ทุกหน่วยงานสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูลและเพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามและควบคุมแรงงานข้ามชาติ

การส่งเสริมความเข้าใจของประชาชน

นักวิชาการได้เสนอแนวทางการส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับสถานะของแรงงานข้ามชาติ เพื่อให้ กอ.รมน. ใช้ประกอบการพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนจากแรงงานข้ามชาติและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ไว้ดังนี้

1. การสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อความมั่นคง โดย Pongpaichit (2021) ได้นำเสนอแนวคิดการสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อความมั่นคง (Community Security Network) โดย กอ.รมน. ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ที่มีแรงงานข้ามชาติอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ผ่านการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างชุมชนท้องถิ่นและตัวแทนของแรงงานข้ามชาติ เพื่อร่วมกันติดตามและป้องกันปัญหาอาชญากรรมและความขัดแย้งทางสังคม

เช่นเดียวกับ Phongpaichit & Baker (2023) เสนอว่า การสร้างพื้นที่สำหรับการสื่อสารและแลกเปลี่ยนระหว่างชุมชนท้องถิ่นและแรงงานข้ามชาติเป็นกลยุทธ์สำคัญในการลดความขัดแย้งและสร้างความเข้าใจร่วมกัน โดยเสนอให้ กอ.รมน. จัดกิจกรรมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของแรงงานข้ามชาติและชุมชนท้องถิ่น นอกจากนี้ Rattanathammatada (2023) เสนอแนวทางการพัฒนาโครงการ “ชุมชนปลอดภัย” (Safe Community) โดยให้ กอ.รมน. เป็นหน่วยงานหลักในการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน และผู้ประกอบการที่จ้างแรงงานข้ามชาติ ในการร่วมกันกำหนดมาตรการป้องกันอาชญากรรมและส่งเสริมความปลอดภัยในชุมชน ซึ่งรวมถึงการติดตั้งระบบกล้องวงจรปิด การจัดตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน และการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

2. การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดย Punprapa & Colleagues (2022) เสนอแนวคิดการให้ความสำคัญของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของแรงงานข้ามชาติควบคู่ไปกับการรักษาความมั่นคงภายในประเทศ โดยเสนอให้ กอ.รมน. บูรณาการหลักการสิทธิมนุษยชนเข้าสู่กระบวนการทำงานในทุกระดับ ตั้งแต่การกำหนดนโยบายไปจนถึงการปฏิบัติงานในพื้นที่ เช่นเดียวกับ Sricharoen (2023) ได้วิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติที่มีประสิทธิภาพกับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะ SDG 8 (การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ) และ SDG 16 (สังคมสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง) และเสนอให้ กอ.รมน. พัฒนาดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อประเมินความก้าวหน้าในการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติและผลกระทบต่อสังคมไทย นอกจากนี้ Tantiviramanond (2022) เสนอให้มีการจัดทำคู่มือสำหรับเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติและการจัดการความขัดแย้งในชุมชนบนพื้นฐานของการเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรมและส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

3. การปรับปรุงกฎหมายและกลไกการบังคับใช้ โดย Supawaree (2023) ได้วิเคราะห์ช่องว่างในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 พบว่า ยังไม่มีการกำหนดบทบาทที่ชัดเจนของหน่วยงานในการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติเชิงบูรณาการ ส่งผลให้เกิดความซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงเสนอให้ กอ.รมน. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นกำหนดบทบาทของแต่ละหน่วยให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อนกัน เช่นเดียวกับ Leelapatranurak (2022) เสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อให้ กอ.รมน. มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานและกำกับดูแลการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติในมิติด้านความมั่นคงอย่างชัดเจน รวมถึงการกำหนดกลไกการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ Saisaengchan (2023) เสนอให้มีการพัฒนาระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลในการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและองค์กรสิทธิมนุษยชนในการติดตามการดำเนินงานของ กอ.รมน. เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อสังคม

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

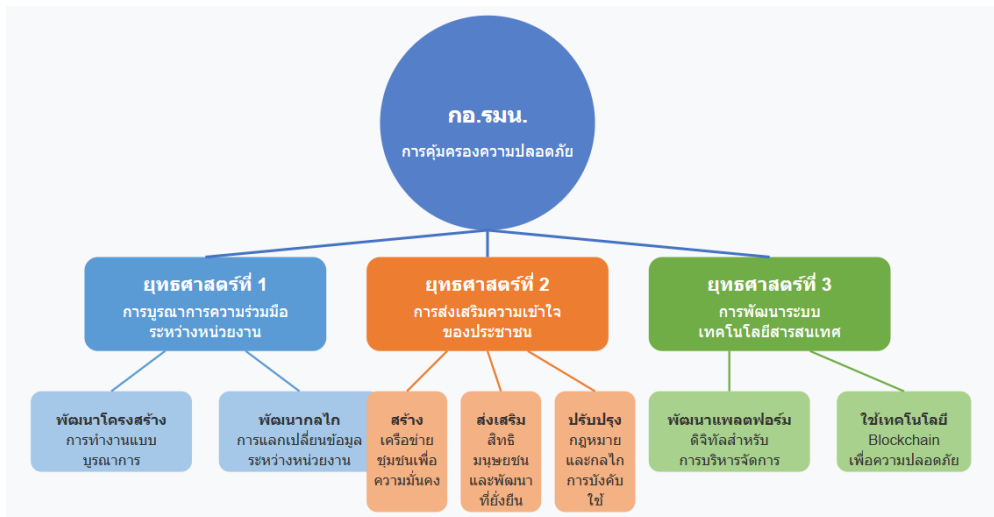
Mektrairat (2022) เสนอให้ กอ.รมน. พัฒนาระบบแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ ซึ่งประกอบด้วยระบบการลงทะเบียน การติดตามและการรายงานสถานะของแรงงานข้ามชาติแบบเรียลไทม์ โดยใช้เทคโนโลยีการระบุตัวตนด้วยข้อมูลชีวภาพ (Biometric Identification) เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการยืนยันตัวตนและป้องกันการปลอมแปลงเอกสาร ข้อค้นพบจากการศึกษาของ Arunotai et al. (2023) แสดงให้เห็นว่าการใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือสำหรับการติดตามและรายงานตัวของแรงงานข้ามชาติช่วยลดภาระงานของเจ้าหน้าที่และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยแอปพลิเคชันดังกล่าวสามารถรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย สถานที่ทำงานและสถานะการจ้างงานของแรงงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนด้านความมั่นคงและการให้บริการสาธารณะ

องค์ความรู้ใหม่

ปัญหาแรงงานข้ามชาติเป็นประเด็นที่มีความสำคัญต่อทั้งเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศไทย โดยมีแรงงานข้ามชาติจากเมียนมา ลาว และกัมพูชา เข้ามาทำงานในประเทศไทยมากกว่า 3 ล้านคน ซึ่งพวกเขาเป็นกำลังสำคัญในภาคเกษตรกรรม ก่อสร้าง และอุตสาหกรรมบริการ แต่ก็ส่งผลให้เกิดปัญหาความมั่นคง เช่น ความขัดแย้งทางสังคม และอัตราอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้น

การบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติยังเผชิญกับปัญหาข้อจำกัดด้านทรัพยากร การขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน และความเข้าใจที่ไม่เพียงพอเกี่ยวกับสิทธิของแรงงานข้ามชาติ ดังนั้น การพัฒนากรอบนโยบายที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะ SDG 16 และ SDG 8 เพื่อสร้างสังคมที่ปลอดภัย ยั่งยืนและเป็นธรรม

ยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการแรงงานข้ามชาติอย่างยั่งยืน ได้แก่ การสร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อความมั่นคง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และการเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างประชาชนไทยกับแรงงานข้ามชาติ นอกจากนี้ การปรับปรุงนโยบายและมาตรการความมั่นคงให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบททางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จะช่วยให้สามารถจัดการแรงงานข้ามชาติได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

จากภาพ 1 ยุทธศาสตร์องค์ความรู้ใหม่ของ กอ.รณน. สามารถอธิบายรายละเอียดขององค์ความรู้ใหม่ได้ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นไปที่การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย โดยมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1.1 พัฒนาโครงสร้างการทำงานแบบบูรณาการ ด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ชัดเจน และลดปัญหาการทำงานที่ซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กระทรวงแรงงาน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และหน่วยงานความมั่นคง

1.2 พัฒนากลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ด้วยการจัดตั้งฐานข้อมูลกลางที่สามารถเข้าถึงและใช้ร่วมกันได้ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้สามารถติดตามสถานะและความเคลื่อนไหวของแรงงานข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมความเข้าใจของประชาชน ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นไปที่การสร้าง ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสถานะและบทบาทของแรงงานข้ามชาติในสังคมไทย โดยเน้นที่การมีส่วนร่วมของประชาชนและการคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติ ดังนี้

2.1 สร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อความมั่นคง ด้วยการจัดตั้งกลไกความร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่นกับแรงงานข้ามชาติ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจและลดความขัดแย้งในชุมชน

2.2 ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติ และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สอดคล้องกับเป้าหมาย SDG 8 (การจ้างงานที่มีคุณภาพ) และ SDG 16 (สันติภาพ ความยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง)

2.3 ปรับปรุงกฎหมายและกลไกการบังคับใช้ ด้วยการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง และพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เพื่อให้สามารถควบคุมและติดตามแรงงานข้ามชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ยุทธศาสตร์นี้เน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ โดยมีองค์ประกอบหลักดังนี้

3.1 พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับการบริหารจัดการ ด้วยการสร้างระบบติดตามแรงงานข้ามชาติแบบเรียลไทม์ เช่น ระบบลงทะเบียนและการยืนยันตัวตนทางชีวภาพ (Biometric Identification)

3.2 ใช้เทคโนโลยี Blockchain เพื่อความปลอดภัย ด้วยพัฒนาระบบ Blockchain เพื่อป้องกันการปลอมแปลงเอกสารและเพิ่มความโปร่งใสในกระบวนการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ

ดังนั้น การบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติในประเทศไทยต้องอาศัยความร่วมมือในระดับนโยบายและปฏิบัติการ โดยเน้นการบูรณาการข้อมูลและระบบการทำงาน การสร้างความเข้าใจของประชาชน และการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนและแรงงานข้ามชาติ ควบคู่กับการพัฒนาที่ยั่งยืนในสังคมไทย

สรุป

การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า กอ.รมน. มีบทบาทสำคัญในการพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนจากผลกระทบของแรงงานข้ามชาติ และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การบูรณาการกับหน่วยงาน การส่งเสริมความเข้าใจของประชาชน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน โดย 1. พัฒนาโครงสร้างการทำงานแบบบูรณาการระหว่าง กอ.รมน. กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ และ 2. พัฒนากลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ โดยการสร้างฐานข้อมูลกลางที่ทุกหน่วยงานสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกัน

2. ด้านการส่งเสริมความเข้าใจของประชาชน โดย 1. สร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อความมั่นคง โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ที่มีแรงงานข้ามชาติอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ผ่านการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างชุมชนท้องถิ่นและตัวแทนของแรงงานข้ามชาติ 2. ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการหลักการสิทธิมนุษยชนเข้าสู่

กระบวนการทำงานในทุกกระดับ พัฒนาด้านนี้ชี้วัดผลการดำเนินงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และจัดทำคู่มือสำหรับเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติและการจัดการความขัดแย้งในชุมชน และ 3. ปรับปรุงกฎหมายและกลไกการบังคับใช้ โดยให้ กอ.รมน. ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นกำหนดบทบาทของแต่ละหน่วยให้ชัดเจนและไม่ซ้ำซ้อนกัน และพัฒนาระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลในการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและองค์กรสิทธิมนุษยชน

3. ด้านการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยให้ กอ.รมน. พัฒนาระบบแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ โดยใช้เทคโนโลยีการระบุตัวตนด้วยข้อมูลชีวภาพ แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือสำหรับการติดตามและรายงานตัวและเทคโนโลยี Blockchain สำหรับจัดเก็บและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อเพิ่มความปลอดภัยและความโปร่งใสของข้อมูล ป้องกันการแก้ไขข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาตและสร้างความเชื่อมั่นในระบบการบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติ

การพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนจากผลกระทบของแรงงานข้ามชาติต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงภายในประเทศกับการเคารพสิทธิมนุษยชนและการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น กอ.รมน. ในฐานะหน่วยงานหลักด้านความมั่นคงจึงต้องปรับบทบาทและแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเน้นการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนและการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

หากสามารถดำเนินการตามข้อเสนอแนะข้างต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อว่าจะช่วยให้การบริหารจัดการแรงงานข้ามชาติในประเทศไทยมีความเป็นระบบและยั่งยืนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อทั้งความมั่นคงของประเทศ สิทธิมนุษยชนของแรงงานข้ามชาติ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- Arunotai, C. et al. (2023). Digital solutions for migrant worker management: Case studies from Thailand. *Journal of Migration Studies*, 15(2), 112-129.
- Bevir, M. (2020). *Governance theory and its applications*. Oxford, United Kingdom: Oxford University Press.
- Brown, T. (2022). *Systemic approaches to sustainable development*. Cambridge. UK: Cambridge University Press.
- Chaiyuth, P. & Khamprasit, T. (2020). Gaps in data integration for migrant labor management in Thailand. *Asian Journal of Public Administration*, 12(3), 123-145.

- Chalermphanupap, T. (2023). Challenges in inter-agency collaboration for national security. *Journal of ASEAN Studies*, 15(2), 45-67.
- Chantavanich, S. (2023). The evolution of migration policies in Thailand: Challenges and opportunities. *Asian and Pacific Migration Journal*, 32(1), 23-41.
- Garcia, L. et al. (2023). Policy integration and SDGs: Bridging theory and practice. *Sustainable Development Journal*, 18(1), 89-105.
- Granovetter, M. S. (1973). The strength of weak ties. *American Journal of Sociology*, 78(6), 1360-1380.
- Jitpiromsri, S. (2020). Roles and responsibilities of ISOC in national security management. *Thai Policy Review*, 10(4), 56-78.
- Jittapankul, T. (2023). Digital governance of migrant workers: Learning from Singapore's experience. *Asian Journal of Public Administration*, 25(2), 152-171.
- Khamprasit, T. & Poonkasem, P. (2021). Migrant labor and crime rates in Thailand. *Southeast Asia Security Studies*, 9(2), 34-52.
- Leelapatranurak, K. (2022). Legal reforms for effective migrant labor governance. *Thai Legal Studies Review*, 14(1), 33-49.
- Mektrairat, N. (2022). Digital platforms for migrant labor management: A case study in Thailand. *Journal of Information Technology and Public Policy*, 14(3), 78-92.
- Narula, P. (2023). Barriers to accessing rights among migrant workers in Thailand. *International Migration Review*, 57(1), 112-134.
- Paireepairit, I. (2021). Data integration challenges in Thailand's public sector: Case studies from immigration and labor departments. *Journal of Information Technology and Politics*, 18(3), 312-326.
- Phongpaichit, P. & Baker, C. (2023). Cultural exchange as a strategy for community harmony. *Journal of Southeast Asian Social Studies*, 25(1), 77-92.
- Pongpaichit, P. (2021). Community security networks: A grassroots approach to stability. *Thai Community Studies Journal*, 17(3), 65-80.
- Poonkasem, P. et al. (2022). ASEAN economic integration and migrant labor flows in Thailand. *ASEAN Economic Review*, 17(3), 23-45.
- Punprapa, S. & Colleagues. (2022). Human rights and security in migrant labor governance. *Journal of Human Rights in Asia*, 8(2), 44-59.
- Rattanathammatada, P. (2023). Safe community projects: A model for local security. *Journal of Community Development*, 20(1), 55-70.

- Rhodes, R. A. W. (1996). The new governance: Governing without government. *Political Studies*, 44(4), 652–667.
- Rojisrivat, T. (2021). Interagency coordination mechanisms for complex policy challenges: The case of migrant worker management. *Policy Sciences*, 54(2), 323–342.
- Saisaengchan, T. (2023). Accountability in security operations: The role of civil society. *Thai Governance Journal*, 21(1), 33–48.
- Sakolraknaree, S. (2021). Institutional innovations in Thailand's security agencies: Responding to transnational challenges. *Journal of Contemporary Asia*, 51(3), 428–446.
- Santipaporn, S. (2021). Quantitative analysis of migrant labor trends in Thailand. *Thai Economic Journal*, 20(2), 98–115.
- Smith, J. et al. (2022). Negative impacts of migrant labor on community safety. *Global Security Studies Journal*, 11(4), 67–89.
- Sricharoen, T. (2023). Linking migrant labor management to SDGs: A Thai perspective. *Sustainable Development Journal*, 19(2), 66–81.
- Supang, C. et al. (2019). Economic contributions of migrant labor to Thailand's GDP. *ASEAN Economic Perspectives*, 16(1), 45–67.
- Supawaree, P. (2023). Legal gaps in migrant labor management: A critical review. *Journal of Thai Law and Policy*, 15(2), 77–92.
- Tangsupvattana, A. (2022). Public perceptions of migrant workers in Thailand: Survey findings and policy implications. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 48(3), 623–640.
- Tantiwiranond, D. (2022). Manual for ISOC officers: Rights and conflict management. *Journal of Peace Studies*, 14(1), 40–55.
- Thammaboosadee, S. (2022). Integrated database systems for migrant worker management: Technical requirements and governance challenges. *Digital Government: Research and Practice*, 3(2), 1–17.
- Thongyou, M. (2022). Institutional overlaps in Thailand's security apparatus: Implications for policy implementation. *Asian Politics & Policy*, 14(1), 123–141.
- United Nations. (1994). *Human security concept and applications*. New York City, USA: UN Publications.

- Wasserman, S. & Faust, K. (2022). *Network analysis: Methods and applications*. Cambridge, USA: Cambridge University Press.
- Wisuthipongsak, P. (2021). Security challenges posed by undocumented migrant workers: A case study of industrial zones in eastern Thailand. *Security Dialogue*, 52(1), 76-93.
- Yongpanichkul, S. (2023). Integrated governance structures for complex social challenges: The case of migrant worker management in Thailand. *International Review of Administrative Sciences*, 89(1), 123-141.

